

Ons kenmerk DOC-00141417
Zaaknummer 2020-201119
Bijlage(n) 3

Maastricht 8 april 2021
Verzonden 12 april 2021

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

Weigering

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Zaaknummer: 2020-201119

1 Besluit

Onderwerp

Gedeputeerde Staten van Limburg hebben op 28 januari 2020 namens een aanvraag als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming ontvangen. De aanvraag voorziet in het wijzigen en exploiteren van een varkenshouderij gelegen aan Genijkenkampweg 2 te Venlo. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2020-201119.

Besluit

Gelet op de bepalingen van de Wet natuurbescherming alsmede onze overwegingen zoals vermeld onder hoofdstuk 3 van dit besluit, besluiten wij:

1. de aangevraagde vergunning van Venlo op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming te weigeren, vanwege het ontbreken van een vergunningplicht op basis van intern salderen, voor het wijzigen en exploiteren van een varkenshouderij, aan de Genijkenkampweg 2 te Venlo, gelegen in of nabij de Natura 2000-gebieden, zoals opgenomen in bijlage 1 bij deze beschikking.

Deze positieve weigering bevat een beoordeling op grond van de huidige plannen, het huidige recht (de huidige wet- en regelgeving en jurisprudentie) en het huidige beleid. Indien de plannen in vorm of omvang veranderen of het recht of beleid wijzigt dan kan dat tot gevolg hebben dat aan deze positieve weigering geen rechten meer kunnen worden ontleend.

Voorgaande betekent dat wanneer het recht of het beleid verandert of wanneer er een nieuwe berekeningsmethodiek (een nieuwe AERIUS versie) is vóórdat de bouw-voorbereidende werkzaamheden aanvangen u opnieuw zult moeten toetsen of er een vergunningplicht is op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Wanneer u de werkzaamheden op een andere wijze dan in de aanvraag en de aanvullende informatie door u is aangegeven uitvoert, dient u opnieuw te toetsen of er een vergunningplicht is. Ook als de in dit besluit opgenomen uitgangspunten (beperkingen) en/of (rand)voorwaarden niet worden nageleefd of veranderen kan sprake zijn van een vergunningplicht op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens

B.H.P. Deben-Erens
clustermanager Vergunningen, Toezicht en Handhaving
Team Vergunningen

Afschriften

Dit besluit is verzonden aan de aanvrager van de (wijziging van de) vergunning. Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- Agrifirm NWE B.V., postbus 300, 5340 AH te Oss, ter kennisname;
- Van Hoof Advies UG, postbus 41, 6590 AA te Gennepe;
- vereniging Leefmilieu, Dennenstraat 124, 6543 JW te Nijmegen;
- Coöperatie Mobilisation for the Environment U. A., Waldeck Pyrmontsingel 18, 6521 BC te Nijmegen;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Venlo, Postbus 3434, 5902 RK Venlo, ter kennisname;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Gelderland, Postbus 9090, 6800 GX te Arnhem, met het verzoek in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant, p.a. Omgevingsdienst Brabant-Noord, t.a.v. Groene Wetten Vergunningverlening, Postbus 88, 5430 AB te Cuijk, met het verzoek in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Overijssel, Postbus 10078, 8000 GB te Zwolle, met het verzoek in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Bezirksregierung Düsseldorf, Dezernat 53, Postfach 30 08 65, 40408 Düsseldorf Deutschland, ter Kennisname.

Inspraak en rechtsbescherming

Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zal gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk, mondeling en per e-mail zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen. Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat vervolgens beroep open bij de rechtbank en hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

2 Procedurele aspecten en beoordelingskader

2.1 Vergunningaanvraag en ontvankelijkheid

Op 28 januari 2020 hebben wij van Agrifirm NWE B.V., namens J.M.M. Smeets te Venlo, een aanvraag voor een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid van de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) ontvangen. Er wordt vergunning gevraagd voor het wijzigen en exploiteren van een varkenshouderij. Een uitgebreide projectomschrijving is opgenomen in de aanvraag.

De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2020-201119.

Voor de beoordeling van de aanvraag hebben wij de aangeleverde AERIUS-berekening van de beoogde situatie berekend met de meest actuele AERIUS Calculator versie; de hieruit voortkomende AERIUS-berekening van de beoogde situatie is bij de beoordeling betrokken.

Wij zijn van oordeel dat de aanvraag in combinatie met bovenstaande gegevens en bescheiden voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling van die aspecten waarvoor een vergunning ingevolge de Wnb is vereist.

2.2 Herzien ontwerpbesluit

In deze procedure heeft al eerder een ontwerpbesluit ter inzage gelegen. De kennisgeving over het eerste ontwerpbesluit en bijbehorende stukken zijn gepubliceerd op de website

<https://zoek.officielebekendmakingen.nl> (onder 'officiële bekendmakingen') op 8 december 2020.

Vervolgens heeft het ontwerpbesluit gedurende zes weken, van 11 december 2020 tot en met 21 januari 2021, ter inzage gelegen bij de Provincie Limburg, Limburglaan 10 te Maastricht, en is een ieder in de gelegenheid gesteld zienswijzen naar voren te brengen. Naar aanleiding van het eerste ontwerpbesluit op de aanvraag zijn, binnen de door de wet gestelde termijn, zienswijzen ingebracht door:

1. Coöperatie Mobilisation for the Environment U. A.
2. vereniging Leefmilieu

Op 20 januari 2021 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) een aantal uitspraken gedaan die gevolgen hebben voor de uitvoering van de Wnb. De Afdeling verwijst in de uitspraak 201907146/1/R2 naar de per 1 januari 2020 door de Spoedwet aanpak stikstof gewijzigde vergunningplicht. In de uitspraak heeft de Afdeling onder andere vastgesteld dat voor intern salderen, waarbij geen sprake is van een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie, niet langer een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is vereist. Als gevolg hiervan kunnen er geen vergunningen in het kader van de Wnb verleend worden voor projecten die gebaseerd zijn op 'intern salderen' en waarbij geen effecten, anders dan stikstofdepositie, aan de orde zijn. Dit is bij de huidige aanvraag aan de orde. Hierdoor nemen wij een herzien ontwerpbesluit waarbij de op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming vereiste vergunning wordt geweigerd, vanwege het ontbreken van vergunningplicht op basis van intern salderen.

2.3 Procedure

Op 6 december 2017 hebben wij besloten de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing te verklaren op de voorbereiding van besluiten op aanvragen om een (wijziging van een) vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb (www.limburg.nl).

2.4 Bevoegd gezag

Voor zover de aangevraagde handelingen plaatsvinden in de provincie Limburg zijn wij op grond van artikel 1.3 van de Wnb bevoegd om op de aanvraag te beslissen. Bij ons besluit betrekken wij tevens de gevolgen voor Natura 2000-gebieden buiten onze provinciegrens en buiten Nederland.

2.5 Overige regelgeving

Bij de beoordeling van onderhavige aanvraag zijn andere aspecten dan gerelateerd aan de Wnb en de daarbij behorende regelgeving niet betrokken. De Wnb en bijbehorende regelgeving zoals de Omgevingsverordening Limburg 2014 (hoofdstuk 3) zijn gericht op de bescherming van natuur. Een toestemming op basis van andere wet- en regelgeving kan evenzeer aan de orde zijn.

2.6 Beoordelingskader

2.6.1 Wettelijk kader - Wet natuurbescherming

Een verzoek om een vergunning wordt beoordeeld op basis van hoofdstuk 2, paragraaf 2.3 van de Wnb. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van een project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een Natura 2000-gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied.

Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State¹ blijkt dat een wijziging of uitbreiding van een initiatief dat stikstofdepositie tot gevolg heeft op voor stikstof gevoelige habitats en soorten binnen een Natura 2000-gebied, vergunningplichtig is op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Behoudens ongewijzigde voorzetting op basis van een verleende omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel i, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht of verleende Wet natuurbeschermingsvergunning, is bij het oprichten, uitbreiden of wijzigen van het project of andere handelingen van voornoemde situaties een Wet natuurbeschermingsvergunning noodzakelijk. Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State² blijkt tevens dat bij de beoordeling van de aanvraag moet worden uitgegaan van de vergunde situatie met de laagste emissie in de periode vanaf de referentiedatum³.

Op 20 januari 2021 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) een

¹ O.a. uitspraak van 31 maart 2010, zaaknummer 200903784/1/R2 en uitspraak van 7 september 2011, zaaknummer 201003301/1/R2.

² O.a. uitspraak van 13 november 2013, 201211640/1/R2.

³ Hierbij gelden later verleende vergunningen krachtens de Wabo, de Wet milieubeheer of Hinderwet of ingediende meldingen op basis van het Besluit melkrundveehouderij milieubeheer, het Besluit landbouw milieubeheer of het Activiteitenbesluit, voor zover hierin een lagere ammoniakemissie is vergund of gemeld, als uitgangssituatie.

aantal uitspraken gedaan⁴. In de uitspraak heeft de Afdeling onder andere vastgesteld dat voor intern salderen, waarbij geen sprake is van een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie, niet langer een vergunning als bedoeld in artikel 2.7. tweede lid, van de Wnb is vereist. Als gevolg hiervan kunnen er geen vergunningen in het kader van de Wnb verleend worden voor projecten die gebaseerd zijn op 'intern salderen' en waarbij geen overige effecten, anders dan stikstofdepositie, aan de orde zijn.

2.6.2 Beleidsregels intern en extern salderen in Limburg december 2019

Gedeputeerde Staten Limburg hebben de 'Beleidsregel intern en extern salderen in Limburg december 2019 (hierna: Beleidsregel)' vastgesteld. In deze Beleidsregel worden onder andere voorwaarden gesteld aan extern salderen. Aangezien de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 20 januari 2021 heeft uitgesproken dat 'intern salderen' sinds 1 januari 2020 niet langer vergunningplichtig is op basis van artikel 2.7 van de Wet natuurbescherming hebben wij in Provinciaal Blad Limburg 2021, nummer 1558 kennis gegeven van het besluit van GS dat bij de afhandeling van aanvragen die zijn en worden ingediend op basis van artikel 2.7 van de Wet natuurbescherming, de bepalingen uit de Beleidsregel 'intern en extern salderen in Limburg december 2019' over intern salderen buiten toepassing worden gelaten.

2.6.3 Buitenlands toetsingskader

Wanneer een vergunningaanvraag voor een project voorziet in stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 16 april 2014 inzake RWE Eemshaven (201304768/1/R2), dat ter beantwoording van de vraag of de aangevraagde situatie significante effecten op deze gebieden kan hebben, toepassing kan worden gegeven aan het daarvoor relevante buitenlands toetsingskader.

⁴ Uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 januari 2021, zaaknummer 201907146/1/R2 samen met 201907142/1/R2 en 201907144/1/R2

3 Overwegingen

3.1 Aangevraagde situatie

De aanvraag heeft betrekking op het wijzigen en exploiteren van een varkenshouderij te Venlo. Er wordt vergunning gevraagd voor de situatie als weergegeven in tabel 1 en 2. Er zijn alleen mogelijke negatieve effecten te verwachten van stikstofdepositie als gevolg van de uitstoot van stikstof. In voedselarme ecosystemen, zoals aanwezig in de nabij gelegen natuurgebieden, leidt een overmaat aan stikstofdepositie tot een ongewenste toename aan voedingsstoffen en verzuring. Overige effecten worden, gelet op de gegevens in de aanvraag, de aard van de voorgenumen activiteit en de afstand tot de relevante beschermde gebieden, op voorhand uitgesloten.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
A	Vleesvarkens, opfokberen van circa 25 kg tot 7 maanden, opfokzeugen van circa 25 kg tot eerste dekking	D 3.2.15.5		494	0,45	222,30
B	Vleesvarkens, opfokberen van circa 25 kg tot 7 maanden, opfokzeugen van circa 25 kg tot eerste dekking	D 3.100		91	3,00	273,00
C+D+E	Vleesvarkens, opfokberen van circa 25 kg tot 7 maanden, opfokzeugen van circa 25 kg tot eerste dekking	D 3.100		314	3,00	942,00
Paardenstal	Paarden; volwassen paarden	K 1.100		24	5,00	120,00
					Totaal	1.557,40

Tabel 1 aangevraagde stalsystemen aan de Genijkenkampweg 2 te Venlo

Emissiebron	Type	Kg NOx per jaar	Kg NH ₃ per jaar
5	Mobiele werktuigen	49,16	<1
6	Zwaar vrachtverkeer	3,60	<1
7	Licht verkeer	<1	<1

Tabel 2 aangevraagde overige emissiebronnen aan de Genijenkampweg 2 te Venlo

3.2 Referentiesituatie

3.2.1 Habitatrichtlijngebieden

De Habitatrichtlijngebieden als genoemd in de AERIUS bijlage, zijn op 7 december 2004 als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst. Dat laatste impliceert dat 7 december 2004 als referentiedatum met betrekking tot de voorziene stikstofdepositie op de betreffende Habitatrichtlijngebieden geldt.

3.2.1.1 Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden

Op 7 december 2004 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 1 juni 2004. Sinds 7 december 2004 is de milieuvergunning gedeeltelijk ingetrokken tot een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie vloeit voort uit de gedeeltelijke intrekking van 28 september 2010 onder de Wet milieubeheer. Deze situatie, als weergegeven in tabel 3 en 4, geldt als referentiesituatie:

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Emissie cf. Besluit emissiearme huisvesting	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
A	Vleesvarkens	D 3.100		494	3,00	790,40	1482,00
B	Vleesvarkens	D 3.100		91	3,00	145,60	273,00
C+D+E	Vleesvarkens	D 3.100		314	3,00	502,40	942,00
Paarden stal	Paarden; volwassen paarden	K 1.100		24	5,00	120,00	120,00
					Totaal	1558,40	2817,00

Tabel 3 situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie na 7 december 2004

Met bovenstaande vergunde activiteit hingen noodzakelijkerwijs ook bepaalde verkeersbewegingen samen die daarmee ook onderdeel uit maken van de referentiesituatie, als weergegeven in onderstaande tabel 4:

Emissie-bron	Type	Emissie (kg NH3 / jaar)	Emissie (kg NOx / jaar)
5	Mobiele werktuigen	<1	49,16
6	Zwaar vrachtverkeer	<1	3,60
7	Licht verkeer	<1	<1
Totaal		<1	52,76

Tabel 4 overige emissiebronnen bij laagst toegestane ammoniakemissie na 7 december 2004

3.2.2 Vogelrichtlijngebieden

De Vogelrichtlijngebieden als genoemd in de AERIUS bijlage zijn op zijn vroegst op 10 juni 1994 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn. Mede gezien de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2), geldt als referentiedatum met betrekking tot stikstofdepositie de datum van 10 juni 1994.

3.2.2.1 Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebieden

Op 10 juni 1994 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 1 september 1980 waarna op 7-8-1990 en 18-2-1992 meldingen onder artikel 8.19 Wet milieubeheer zijn gedaan. Sinds 10 juni 1994 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer op 1 juni 2004 een vervangende vergunning verleend in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie voor de inrichting is ontstaan bij de gedeeltelijke intrekking van de milieuvergunning op 28 september 2010. De referentiesituatie voor de Vogelrichtlijngebieden is daarmee gelijk aan die voor de Habitatrichtlijn-gebieden, als bovenstaand uiteengezet in tabel 3 en 4 van paragraaf 3.2.1.1.

3.3 Beoordeling stikstofeffecten Natura 2000-gebieden

In relatie tot de betrokken Nederlandse Natura 2000-gebieden dient te worden vastgesteld dat de aanvraag betrekking heeft op het wijzigen en exploiteren van een bestaande activiteit, waarvoor niet eerder de vereiste toestemming als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dan wel een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid van de Wabo jo. artikel 2.2aa, onder a, van het Bor is verleend.

Vanwege de aanvrager is een met behulp van AERIUS Calculator gemaakte (verschil)berekening overgelegd (zie bijlage 2), welke inzicht verschaft in de stikstofdepositie die door de aangevraagde bestaande activiteit na wijziging wordt veroorzaakt op de voor stikstof gevoelige habitattypen in één of

meer Natura 2000-gebieden. Uit deze berekening blijkt dat de aangevraagde activiteit zelf niet leidt tot een toename van de stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie.

Ook op de in Duitsland gelegen Natura 2000-gebieden is er geen sprake van een toename van de stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie.

Uit de aanvraag blijkt voorts dat er als gevolg van de voorgenomen activiteit geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstands- en/of grondwaterkwaliteit veranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

3.4 Conclusie

Op 20 januari 2021 heeft de Afdeling een aantal uitspraken gedaan die gevolgen hebben voor de uitvoering van de Wnb. De Afdeling verwijst in de uitspraak 201907146/1/R2 naar de per 1 januari 2020 gewijzigde vergunningplicht. Uit de uitspraak blijkt onder andere dat voor intern salderen, waarbij geen sprake is van een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie, niet langer een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is vereist. Als gevolg hiervan kunnen er geen vergunningen in het kader van de Wnb verleend worden voor projecten die gebaseerd zijn op 'intern salderen'. Dit is bij de huidige aanvraag aan de orde.

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat onderhavige door aanvrager aangevraagde activiteit geen (significant) negatieve effecten zal veroorzaken op de betrokken Natura 2000-gebieden. Gelet hierop is voor de aangevraagde activiteit geen sprake van een vergunningplicht op basis van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en dient bijgevolg de aangevraagde vergunning te worden geweigerd.

Bijlage 1 Aeries-berekening beoogde situatie

Bijlage 2 Aerijs-verschilberekening

Bijlage 3 Aeries-berekening Buitenland